

slet ikke eksisterede bestemte Rettigheder og Pligter hverken for Aalegaardsejerne eller for Fiskerne. Der eksisterede kun en ubestemt Adgang for Aalegaardsejerne til at tiltage sig Ret til at sætte Aalegaarde overalt, hvor de havde Forstrand, og til at gaa saa langt ud med dem, saa der næsten ingen Grænse var for det, saa langt, at de vare langt ude over Pælemaalet, og at de gik til Forankring med Krabber, Sten eller Ankere. Fredningen af Aalegaardene gik saa vidt, at de fri Fiskere ikke maatte fiske, hvor der var en Aalegaard, ej heller i lang Fjernhed fra Aalegaarden; ja, Rettighederne for Aalegaardsejerne vare endog udvidede til, at Fiskerne ikke en Gang maatte fiske der, hvor der ikke var nogen Aalegaard; thi, sagde Aalegaardsejerne, paa det Sted havde de ikke Aalegaard men Aalegaardsret, og hvis Fiskerne vilde fange Aal der, skulde de betale Leje af Vandet og Stranden til dem. Det er en Ret, som Aalegaardsejerne have hævdet ved Hjælp af adskillige Doinme, men som aldeles ingen Hjemmel havde i Lovgivningen. I Virkeligheden var deres Ret her; som jeg har hævdet i Fællesudvalget, af den Beskaffenhed, at Statsmagten til enhver Tid kunde sætte Grænse derfor og annullere denne Rettighed eller i alt Fald reducere den til det mindst mulige.

Nu faa Aalegaardsejerne en lovhjemlet Ret, naar dette Forslag udgaar som Lov, til at sætte deres Aalegaard saa langt ud, som Nævnet tillader, og som Pæle kunne rammes, dog ikke ud over Halvvejen til modsat Kyst og saadan, at de ikke hindre Sejladsen. Det vil nu blive deres Ret. Dernæst have de den Ret, at den fri Fisker ikke maa gaa dem i Bedene paa en Maade, der skader deres Fiskeri ved Rusernes Nærhed ved deres Aalegaarde. Afstandsbestemmelsen skal fastsættes af dette upartiske Nævn, og denne Afstandsbestemmelse bliver naturligvis fastsat efter de samme Regler, hvorefter Bestemmelserne om Afstanden fra den ene Fiskers Ruser til den andens blive satte. Selvfølgelig vil Nævnet tage disse Regler med som deres Rettesnor. At Nævnet nogen Sinde skulde lade sig bevæge til at tro, at en Pæl eller en Aalegaard, der var sat saa og saa langt ud, aldrig vilde kunne rykkes tilbage, kan jeg ingenlunde tro.

Jeg talte om, at Aalegaardsejerne havde faaet Beskyttelse ikke blot for deres Aalegaarde, men ogsaa for deres saakaldte Aalegaardsret. Forholdet var, at de endog for den aabne Kyst krævede Leje, men nu

er det indskrænket dertil, at Aalegaarden beskyttes kun, naar den er udsat og kun i Tiden fra 1. August til 1. December, og kun, naar Redskaberne staa der i fiske-dygtig Stand. Hvis Aalegaardsejeren en Dag tager sin Fiskeruse op fra Aalegaarden, kan han ikke skades ved, at Omegnens Fiskere lægge deres Ruser ud. Da er Farvandet frit. Det er de Ting, vi have naaet her, og det er ikke saa helt lidt.

Dernæst er der naaet det, at vi tillægge Ejere af Fiskestader Aalegaardsbeskyttelse. Saaledes som Forholdene ere nu, have Stadejerne kun Grænser til Siderne og mod Land, men udefter gaa de i en Evindelighed, og de forbyde alle at røre sig derude. Nu er der ingen Tvivl om, at naar Nævnet skal fastsætte Bestemmelser for Staderne, vil det gøre det i Overensstemmelse med Aalegaardsfredningen, og man vil have Adgang til et rationelt Fiskeri.

Jeg kan ikke dele de Betæneligheder, det ærede Medlem for Thisted udtalte med Hensyn til den korte Appelfrist. Det er Mening, jeg havde nær sagt, at der skal være Appel i Sagen — med Appel mener jeg Fart —, det er ikke Mening, at der altid skal appelleres og klages, men skal der klages, skal det gaa i en Fart. Vi have derfor gjort det saa formløst, at 3 Dage efter, at vedkommende Part har faaet Meddelelse om Nævnets Kendelse, kan den indbringe Sagen for Overnævnet og indbringe den blot ved en Skrivelse til Fiskerinspektøren, der er Formand for Overnævnet. Mere end 3 Dage om at sende et saadant Brevkort af Sted behøver man ikke at være, og jeg er ikke i Tvivl om, at der bliver Appeller nok i disse Fiskerisager, det er der vist ingen Tvivl om.

Jeg havde ligesom det ærede Medlem for Helsingør oprindeligt ikke troet, at jeg skulde være bleven blandt dem, der kom til at stemme for denne Lov. Men efter at § 6 er ordnet, ser jeg ingen Grund til at stemme imod den. Den store Anstødssten er borte, og saa er Tiden kommen, naar vi have taget et lille Pusterum, til at lave en rationel Fiskerilov. For nu kunne vi herefterdags tale derom, uden at Lidenskaberne komme i Bevægelse, og saa undgaa vi saadanne Uhyrligheder, som at den danske Fisker skal boycottes til den engelske og tyske Fiskers Fordel, hvad Undermaalsfisk angaar. Vi kunne undgaa saadanne Urimeligheder, som at jeg tør trække Vaad, hvis min Motorbaad er 35 Fod, men hvis den er 35 Fod 2 Tommer,